

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

INVITARE DE PRENUMERAȚIUNE

la
„Telegraful Român”:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Adresele ne rugăm a se scrie curat; a se pune posta ultimă, și în loc de epistole de prenumerațiune recomandăm onor. public assignatele postale, (Posta-Utalyány — Post-Anweisung) ca împreunate cu spese mai puțin și mai sigure pentru înaintarea banilor de prenumerațiune.

Acei p. t. domni, cari și înnoiesc abonamentul, sînt rugați a ne avisa de timpuriu, pentru ca să ne scim orientarea cu tipărirea esemplarelor, și a lipi adresele dlor pre assignatele postale. Și unii și alții sînt poftiți a se adresa la Editura „Telegrafului Român” în Sibiu. Colectanților de 10 prenumerațiuni li se dă un esemplariu gratis.

Revista politică.

Sibiu, în 2 Iulie.

Evenimentele din Austria par a avea influență și asupra grupărilor partidelor din Ungaria. Nisuițele de fusiune a „oposițiunii întrunite” și a deputaților „selbategi” par a fi luat cu privire la acele evenimente un tempo mai grabnic. Despre aceste „Egyetértés” scie comunica următoarele:

Bărbații conducători ai oposițiunii întrunite, cu deosebire contele Albert Appony și Desideriu Szilágyi, a început imediat după desbaterea bugetului a ține conferințe confidentiale cu unii deputați distinși, cari nu aparțin nici unei partide anume cu Stefan Bitto, contele Melchior Lonyay, Pavel Hoffman, și a. cu scop a mijloci o învoire a tuturor elementelor, cari stau pe baza dreptului public. Pertractările bărbaților conducători n-au avut însă

nici un rezultat practic, parte fiindcă nu s'a aflat nici un expedient pentru regularea situațiunii finanțare, parte fiindcă n'a succes a complana păreri divergente în cestiunea administrațiunii. Cu toate aceste s'a aflat de lipsă din ambele părți a atrage în încercările de fusiune pe Coloman Széll și baronul Pavel Sennyey. Stefan Bitto ar fi plecat încă pe la începutul lui Maiu la Ratot la Coloman Széll, pentru a se convorbi cu dînsul despre lucru. Totodată s'a îndreptat o provocare și către baronul Pavel Sennyey, care declarase, că el nu simte nici o inclinațiune către o oposițiune fără obiect, însă ar fi gata, dacă i va permite starea sănătății sale, a conlucra la executarea unui expedient finanțar. Aceasta se întîmplă în decursul unei luni Maiu. Într-aceea deputații, cari nu aparțin nici unei partide, fură bine informați despre oportunitatea fusiunii. Contele Emanuil Pechy, Moritz Wahrenmann, Ludovic Horváth, Clement Ernuszt, Báltásár Horváth și alții țin fusiunea necesară, dar numai în modul unui program și cu atragerea lui Coloman Széll și Sennyey. În această afacere și spre acest scop Desideriu Szilágyi a călătorit acum de curînd la Ratot la Coloman Széll și Széll a venit la Budapesta, unde mai deunăzi se discutase în toată privința șansele fusiunii, totdeodată și cu privire la schimbarea, ce a avut loc în Austria în urma alegerilor. Bărbații cari iau parte la convorbiri, socotesc, că din acei 46 deputați ce aparțin partidei liberale și ce mai-nainte fuseseră deachisti, se vor pute atîta parte câștiga parte indemnă la pasivitate căți sînt de lipsă pentru a maiorisa pe guvern în oare-care cestiune însemnată; atunci guvernului i-ar rămîne numai precendiosii personali, pre când o parte însemnată a partidei liberale i-ar întoarce dosul.

Diarul maghiar „Magyar-Ország” a descoperit în secretariul de stat contele Zichy-Ferraris un al doilea Várad. Numitul diar acuză adică pe acest amplotat al statului, că el ar fi primit proviziuni de câte 100,000 fl. pentru a mijloci nește afaceri a unei firme cu erariul, că ar fi lucrat pentru no-

bilitarea unui Ovreu maghiar și ar fi primit 45,000 fl. mită etc. etc. Într'adevăr frumoase stări pentru fericita Ungarie!

Situațiunea în Austria nu s'a clarificat încă, cel puțin nu încă privește formarea noului cabinet. Un corespondent din Viena al diariului „Pester Lloyd” susține, că contele Taaffe nu poate construa în momentul dat un cabinet cu o coloare pronunțată.

Întreaga presă europeană se ocupă cu soluțiunea cestiunii ovreiesci în România, care de altcum până la moment se află tot în același stadiu, ce l'am schițat în numărul trecut. Se înțelege, că fiind o parte însemnată a diaristicii în mâni ovreesci, mai multe apreiări ale acestei soluțiuni sînt nefavorabile și preserate cu amenințări adese oribile. D. e. se ăice în multe diare că dacă România nu va respecta voința Europei, puterile vor anula suverinitatea României și vor pune-o earăși sub suzerenitatea Porței. Aceasta combinațiune ridiculă trebuie se pară destul de sarbădă mai cu samă cugetînd, că chiar în timpul când România era supusă Porții, acesteia îi era interdis de-a se amesteca în afacerile ei interne, și că în Turcia și ađi încă, nici Crestinii, nici Ovreeii nu sînt puși pe aceași treaptă cu Musulmanii, ba ce e mai mult sînt supuși la neegalitatea cea mai revoltătoare. Emanciparea Ovreeilor din România trebuie să se facă, dar Poarta n'are nimic de-a vorbi în cestiune.

Noul cabinet italian este format. Cairoli president și esternele, Villa internele, Grimaldi finanțele, Baccarini lucrările, Perez instrucțiunea, Vare justiția, și Bonelli resboiu.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Siria în Iuliu 1879. (Dela cursul supletoriu din Arad, pentru învățarea limbei maghiare). Marți în 1 Iuliu a. c. c. n. era ăia,

în carea toți învățătorii de naționalități străine din patrie, aveau să se adune la Arad, pentru a lua lecțiuni din studiul limbei maghiare; conform ord. înaltului ministru de culte și învățămînt.

S'a și adunat un număr grozav de învățători, de diferite naționalități, și anume: Români, (majoritate). Sârbi, Germani, Toți etc. etc. Suma tuturor s'a urcat preste o mie. Însinuați pe calea oficiilor politice au fost preste 800, ear neînsinuați, pe basa ordinațiunilor consistoriale, preste 200, va se ăică suma a fost înspăimîntătoare pentru inspectorul regesc, care n'a visat decăt 1 sau 2 sute cel mult.

Era frumos a vedé pre învățătorii din cottul Hunedoarei, și pre cei din cottul Severinului în costume adevărat românesce și adică cu pălărie rotundă, tunică cu șinoare vinete, pep-tar de haba cu șinoare vinete, cioareci curați și cămașă albă lăsată preste cioareci în jos.

Dar și-au și căpătat pentru aceasta gratularea dela foaia maghiară din Arad „Alföld,” carea nu s'a rușinat în numărul seu dela 2 Iuliu a. c. a'i numi purcari și ciobani, proști și nedemni de-a fi învățători!

S'a înșelat însă amar, căci chiar noi am fost cei dintăiu cari am voit să ne convingem despre calificațiunea acelor învățători, și conversând cu mai mulți, am aflat, spre cea mai mare bucurie, că toți sînt destul de cualificați; sînt preparanđi absoluți din Arad, Caransebeș și Sibiu, și vorbesc perfect limba germăną!

În alt număr vine numita foaie a repeta epitetele sale, și a face atenți pre învățătorii de alte naționalități: că ei, numai chiar pre învățători români i au numit purcari, ciobani etc. etc. ear nici decăt pre cei de alte naționalități!

Tot acea foaie în nrul seu dela Iuliu a. c. se pune și provoacă familiile române, sârbe etc. din Arad, ca să primească în cuartir pre învățătoarele cari au rămas la Arad pen-

FOIȚA.

Gura satului.

Novelă. *)

(13 urmare.)

VI.

Mihu se lăsă pe un scaun de lângă masă, își rēdimă capul pe cot și rēmase vreme îndelungată pierdūt în gānduri mistuitoare. Viața îi era ruptă în două; după toate căte a suferit în cele din urmă ăile, acum se temea, că nici în viitor nu i mai rămāne nici o mângāere. Nu se mai îndoaia că Marta peste cātvă timp se va alina și va perde gāndul de dragoste pentru păstor; dar suferințele ei mai grele erau pentru dēnsul? Ar fi purtat și aceste suferințe și nu l māhnia decăt un singur gānd: „ce va ăice lumea?” Toată viața a trăit astfel, ca lumea să poată vorbi numai bine despre dēnsul: așa învățase de la părinți; așa se obicīnu-

se; așa își gāsia cea mai mare din mūltămirile vieții, și acum deodată vedea risipindu-se partea cea mai scumpă din prețul bogățiilor și al bunelor sale fapte.

Într'un tārdu el se ridică, își netezi fruntea apoi grāi încet și fricos: — Dar ce mi pasă de gura satului!

După ce rostī aceste cuvinte, fața lui se schimbă; nu mai era Mihu, omul bun și blānd, ci omul bogat, căruia nu i mai pasă de nimeni.

Afară începură să latre cānii.

Mihu eși.

Erau Mitrea și Simion.

Stăpānul casei îi primī dupăcum se cuvenia, îi duse în casă, apoi după ce i poftī să șadă, îi întrebă, ce gānd bun i-a adus la casa lui.

— Pentru ca să nu facem multe cotituri la dreapta și la stānga, rēspunse Mitrea, am venit pentru vorbele slabe pe care le-ați avut cu Cosma.

„Nu are pricină, grāi Mihu rece.

— Adică dē! urmă Mitrea. Cearta a fost din pricina copiilor și vina, pe drept vorbind, nu este nici a unuia

nici a altuia. Și fiindcă se vorbește prin sat, că nu ai fi voritor să ăi dai fata din casă...

„Așa i! ăise Mihu, ne vine greu să ne despărțim de dēnsa.

— Tocmai fiindcă ăi vine greu, urmă Mitrea, și pe drept vorbind scim că ai puté să faci cum vrei în casa d-voastre; dar fiindcă se vorbește prin sat că nici fata nu ar cam vrea și nu ai fi tocmai voritor să nu i faci pe dorință, de oare ce e singura, pe care o ai...

„Așa e! ăise Mihu mūltămit. ăi-nem să o vedem fericită.

— Și fiindcă se vorbește prin sat, urmă Mitrea, că ai fi hotărīt să ăi iai ginere în casă, adică se zidesci de alături o casă pentru Marta și ai fi ăis, că nu rivnesci la bogăția nimerui căci ai de unde să dai...

„Așa e! ăise Mihu începēnd a se māndrī. Mult, puțin, ne-a dat Dumnezeu, numai noroc se fie.

— L-a dat Dumnezeu! grāi Simion.

„Și fiind astfel' încheiā Mitrea, Cosma s'a gāndit, că nu ăi ar fi cu

supărare dacă ăi-ar înapoia vorba, te-ar ruga să fi bun ertător și să rămāneți cu cinste ca mai nainte.

Mihu sta turburat înaintea oaspeților sei.

„Așa e, ăise el, imi pare bine de vorbele pe care mi le trimite Cosma; dar nu înțeleg cuvintele despre mărițișul fetei mele.

Vere Mihule! grāi Simion așēdat și cam aspru. Să mi erti vorba, dar ne ești cu supărare când vrei să ne ascunđi un lucru, de care se răđēmă cinstea casei, de la care venim. Slavă Domnului! satul nu e pustiu și este pe ici pe colo cāte un om, care scie ce se petrece prin casele vecinilor. Oamenī își laudă dārnicia și spun cāt de mult l-ai fi luat în drag pe Miron oierul; eară d-ta voesci acum se arunci vina pentru stricarea logodnei asupra lui Cosma.

„Ferească D-đen! grāi Mihu, sūnt gata să o spun întregului sat, că vina e din casa noastră. Dar prin sat se vorbește mai mult decăt este adevărat și despre mărițișul fetei mele cu Miron până acuma nu s'a luat nici o hotărīre;

*) Din „Convorbiri literare”.

tru a'și însuși studiul limbei maghiare; căci ei n'au nici paturi, în casarmele arangiate spre acest scop, și așa biete învățătorese sunt nevoite a dormi pe pământ, având de desubt un sac cu pae, ear la cap, drept perină un săculeț cu paie; alt-ceva absolut nimic! Ei bine! poate că familiile provocate vor să'și facă milă de biete dămicile, cari să chinuesc; dar oare familiile române, sârbe etc. le-au chemat la Arad?!

Să trecem acum la esaminarea, respective alegerea învățătorilor cari să rămână la curs, și cari nu, căci toți nu era posibil.

Nefiind destul de spațioasă sala preparată spre acest scop, ne duserăm cu toții în curtea de gimnastică a liceului. Aici venind dl inspector reg. I. Gajdos, ne spuse pe scurt, scopul adunării, și numai decăt purcesse la alegere; chemându'i pre fiecare după comitate.

Acum era ceva plăcut, a auți pre dl inspector ocărând pre învățătorii tineri, pentru că nu știu limba maghiară, numindu'i leneși și trândavi. Oare toți căți nu știu limba maghiară sunt leneși? Apoi începui a'i amenința cu suspendarea din oficiu dicând: „majd fog maga știu, ha kilököm az állásából,“ firesce că învățătorii răspundeau: „nu știu d-le unguresce.“ Pre alții îi amenința, că nu'i va lăsa să depună esamenul de calificațiune etc. etc.

După aceea începui a'i îndruma cătră casă: pre unii pentru că știu unguresce, pre alții pentru că s'au însinuat prea târziu, pre alții pentru că nu s'au însinuat de fel, etc. dar pentru aceea spese de călătorie nime n'a căpătat, nici chiar aceia, cari veniseră din cottul Nitra; ci toți s'au dus cum au putut.

Eată pentru ce s'au adunat învățătorii români la Arad, ca să fie espuși scandalului!

Așa ne trebuie, că nu ne-a silit nime, ci de bună voie ne-am dus, dacă n'am putut ședé acasă!

Fie'i însă aminte fie-cărui învățătoriu român cursul acesta, și pe viitoriu șadă mândru și frumos acasă; chiar și în cazul când am fi siliți să mergem!

În fine a'și dori, ca venerabilul consistoriu aradan să binevoiască a ne concede ținerea conferențelor anuale, pe cari, din cauza cursului supletor pentru limba maghiară le oprise.

Nicolifă.

De lângă Crișul alb, cu finea lui Iunie 1879. (Inspectorul reg. de scoale). Este cunoscut onorațiilor cetitori, că pe ce cale au fost a-

visați învățătorii nemaghiari a participa la cursurile pentru limba maghiară.

Am însă să fac cunoscut onorațiilor cetitori acea impregiurare, că în ce mod vrea domnul inspector reg. maghiar de scoale (Gajdos Jozsef) să tracteze pe învățătorii conf. mai vârtos pe noi Românii ortodocși.

Adunându-se învățătorii din șase comitate în ziua prescrisă pentru începerea cursurilor pentru limba maghiară la locul destinat în Arad, dl inspector reg. maghiar de scoale în aceeași zi ținui mai întâi o cuvântare din care ce e drept — fiind-că eu nu știu limba maghiară — n'am înțeles alta decăt *édes magyar nyelv*. Însă espicându-se și în limba română de cătră un învățător, pe lângă multe altele, ni se spune că: învățătoriu care va ști limba maghiară, strigându-se numele, să se arete că știe, după ce de loc va căpăta o adeverință (*bizonyítvány*) că posedă limba maghiară, și poate se o propună în anul acesta, și apoi va pute merge cătră casă. După aceasta se strigă numele fie-cărui pe rând, însă puțini învățători se aflară să știe limba maghiară dar totuși oare-cum dl inspector îi cunosccea pre ochi acei învățători, cari știeau unguresce; și așa mulți de silă căpătau adeverință și puteau merge acasă să propună limba ungurescă.

Mai departe dl inspector pre unii învățători nu'i primia de oare-ce nu erau îmbrăcați după placul d-sale și le spunea, că nu sunt învățători și că nu sunt vrednici să fie învățători; și așa se puteau duce mulți și de acestia cătră casă.

Apoi d-nul inspector mergea și mai departe. Erau unii învățători cam tineri, sau arătau cumva tineri, cărora le spunea d-nul inspector verde, că va avea grigea, ca unii ca aceia să nu fie mai mult învățători, și așa aceia earăși puteau merge acasă. Când ajunse la numele meu, eu încă am răspuns că nu știu, însă d-nul inspector îmi dișe că: *majd megтанulok én tégedet*, cam cu nisce vorbe apăsate; din punctul acela apoi, mai mulți răspundeau, că vreau se meargă cătră casă, eu însă n'am căpătat adeverința până la cinci zile, când a venit dl profesor care avea să ne propună, atunci s'a cetit numele celor primiți, unde eu nu am fost îndus. Vădend eu aceasta am mers la domnul inspector, care'mi aruncă o adeverință în mână, însă nu numai mie ci la mai mulți, apoi a trebuit să mergem cătră casă firesce pedestri, că banii în 5 zile ni se gătase.

Acum, de va face d-nul inspector aceea ce a diș, ce va fi de mulți învățători, mai vârtos de cei tineri cari

absolvează preparandia cu succes bun? De sigur vor fi foarte nenorociți. Sacrificându'și viața și nisuindu-se să iasă bine cu studiile preparandiale, mai sperând și o sumuliță de bani în decurs de trei ani, în urmă, să rămână pe strade! Sermanii învățători!

I—n.

Vâlcele, 30 Iunie 1870. Presupunend că locul ce ar pute ave ceva interes ar fi să fie noutățile despre Vâlcele și despre viața socială din acest loc, respective despre modul de petrecere al celor ce s'au adunat aici spre a perde vara ori spre a'și desmorti închieturile. Eu îmi închipuesc că dacă aveam norocirea ca să Vă întelnesc la plecare, obiectul comisiunei ce ați fi avut plăcerea de a'mi da, ar fi fost ca să vă scriu ceva despre aceste; și astfel, eată, și pe nece-rute îmi iau voia a vă descrie următoarele.

În privința locului și a lucrurilor de aici, nimica nou; după cum 'mi s'a spus toate sunt cum au fost și în anii de mai nainte, cu aceea deosebire poate, că timpul este mai frumos acum ca în anul trecut, și oaspeți sunt mai puțini ca de altă dată; necesariile și confortabilitățile simple și cam după sărăcie, însă destul de scumpe, cu deosebire cuartirele. Conposesoratul s'a îngrijiat de urcarea tascelor, însă de înbunătățirea adoptamentelor de băi, și a lăsat timp poate pentru viitoriu; o deosebită critică merită băile de cadă, sau vane, cari sunt foarte primitive și lasă totul de dorit în privința estetică, respective a curățeniei, și în privința practicabilității tehnice; de multe ori trebuie se recurgă omul la bieții locuitori de pre delături ca să le facă câte o scaldătoare încălțită cu petrii arse, numai să nu rămână nescălțați. Aerul este destul de bun, și locul dela natură bine dotat cu frumsețe; promenada de scânduri foarte potrivită și de preferit cu deosebire când se consideră din punctul de vedere al năravului ce au șleurile damelor de-a mătura în urma piciorului și a răscolii pulberea. Pot să se târăe hainele cât de mult că nu fac pulbere, și nici nu 'și-ar aduce oaspeții aminte de ea, dacă nu ar fi prea mult dormitori și prea târziu măturători galanții ospătăriilor de pre marginile promenă-dii. Apa e destul de bună pentru cură în calitatea ei atât pentru beut cât și pentru scaldat, considerându-o firesce în mod laic după efect; cu destulire „Lobogăul“ ar fi escelent dacă ar ave o scurgere ca să se poată înprospăta băter din când în când, și prin urmare dacă nu ar fi cum

este, ca așa cum ar fi putut să se facă.

În privința societății adunate, și a modului de petrecere aici, aceste sunt, și una și alta, de un conținut mic; precum am diș mai sus, oaspeți sunt puțini, și petrecerile în speranță de-a fi poate mai târziu; căți-va comercianți de prin cetățile din România, și câte-va din Brașov, toți la olaltă cam jumătate față cu altă jumătate de Jidani de prin pregiur; petrecerea consistă în oările de cură dela 5—8 dimineața și dela 5—7 sara, când o musică rea ungurescă cântă csárdás, și noi muncitorii pentru stomahuri de cură începem a tropoti pe scânduri nisuind fie-care cu pocalul în mână de câte 5—6 ori spre fântâna principală de cură și dela aceasta earăși înapoi; din când în când mai vedem și câte un baronaș din sêcuime, mulți poate cam golași, dară totuși tot magnați.

Obiectul de conservație în societatea ungurescă este, de când am venit aici, tot Vâradi și ear Vâradi; nu pot consuma de loc plăcinta; toți'l injură.

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 18.

Ședința din 12 Iunie 1879.

Membrii prezenți: D-nii Alecsandri Vasile, Aurelian Petre S., Babeș Vincentiu, Bariț George, Caragiani Ioan, Crețulescu Nicolae, Fălcoian Stefan, Ghica Ioan, Hașdeu Bogdan P., Hodoș Iosif, Ionescu Nicolae, Laurian August Tr., Maiorescu Titu, Maniu Vasile, Melchisedec P. S. S. Episcop, Odobescu Alecsandru, Chintescu Nicolae, Roman Alecsandru, Sion George, Ștefănescu Grigorie, Urechia Vasile A.

Președinte, Ioan Ghica.

Ședința se deschide la 9 oare a. m.

După lectura și verificarea procesului-verbal al ședinței precedente, să comunică o epistolă a d-lui E. Picot, prin care mulțămesc academiei pentru distincțiunea ce 'i-a făcut numindu'l membrul seu onorar.

La ordinea zilei continuarea discuțiunei statutelor.

Înainte de-a intra în desbaterea articolului ce vine la rând, d. Chintescu luând cuvântul, dișe că i se pare cumcă art. 22 care s'a votat nu e pe deplin complet; căci nu se prevede nimica ce să se facă în cas când unii membrii ar absentă mai mulți ani. De aceea crede că aci ar fi locul a se adăoga un aliniat.

D. vice-președinte provoacă pe dl Chintescu, ca să presente un amendament spre a se pute lua la desbatere.

D. Hodoș dișe că aceasta nu poate intra în previsionsile statutelor; aduce aminte că nici în statutele vechi n'a esistat ci s'a prevădut în regulamentul dela 1868.

D-nii Babeș și Odobescu susțin că această cestiune trebuie rezervată pentru regulament. Casuri, în adevăr pot să se presente, dară rămâne Adunării totdeauna latitudinea de-a le regula. La articolul acesta însă nu admite a se adăoga nimica.

La discuțiunea art. 23 relativ la calitățile ce se cer membrilor academiei la alegere, d. Hașdeu dișe că i se pare prea mult a se cere opere și activitate literară totdeauna: cea din urmă espression cu-prindend tot înțelesul i se pare de prisos cuvântul opere; căci se poate foarte bine ca cineva să se distingă prin o activitate literară sau științifică chiar fără a publica opere, cu atâta capacitate încât să fie demn de a fi membru al academiei; poate să

aceasta vă rog, să le-o spuneți tutu rora.

— Dar a fost vorba, dișe Mitrea.

„Da, ca să vă spun drept, răspunse Mihu, așa în treacă a fost; și dacă ni s'a potrivit flăcăul, apoi cum a fi voia lui Dumnezeu!

— Te înțelegem acum! grăi Semion zimbînd, dar noroc să ai de ginere. Ce e drept, flăcăul nu e bogat, dar e flăcău, încât să'i fie satului cinste de densus.

„Nu'l cunosc, dișe Mitrea, dar așa se dișe prin sat.

— Eu îl cunosc, grăi earăși Simion, și 'ți-o spun din inimă.

Mihu sta buiguit între amândoi, privia cu îndoială când la unul, când la celalalt și nu scia ce să le dișă. El le dete mâna, îi petrecu până la poartă dar nu'și mai da samă despre cele ce face sau dișe.

Ar fi dorit să vie cineva să'l întrebe pentru ce au venit Mitrea și Simion; dar nimeni nu se arăta. Se întoarse dar în casă și începui să umble nedumerit în sus și în jos. Se simția cu totul alt om.

„Miron! își dișe el înseninat. Numele e bun. Se vorbește prin sat, că așa fi hotărit să'l iau de ginere în casă, că așa fi hotărit să'i zidesc de alături o casă. Câte nu mai scornesc oamenii?... Dar adecă pentru ce să nu fie cu puțință... Hm! Cum dișe Marta: poate că dacă 'l-aș cunoasce aș judeca cu totul altfel. Să înțelege că am fost cam pripit.

Și acum începui să dee cu socoteală, că trebuie să fie ceva de flăcăul acela, dacă Marta îl iubia. Vede în gândul seu cum meșterii lucrează la casă, cum el însuși imparte porunci, vede pe Marta cu copilul în brațe și audia, cum oamenii își diș: se vede că o durează pentru Marta. Îi părea că aude cum nepoții își povestesc; Așa și așa era pe vremea, când Mihu își luase ginere și'i zidise o casă.

Era un farmec nespus în toate aceste.

Mihu plecă spre ușe, dar când era se deschidă se oprî și dișe:

„Nu! nu încă! să nu mă pripesc! Să văd mai nainte, să mai întreb, să

mă mai chipzuesc, să mă încredințez mai bine, să'l văd apoi cu ochii mei.

Earăși începui să umble prin casă și să'și cumpenească gândurile.

Deodată fața lui se întunecă.

Vede pe Cosma înaintea sa, și sufletul i se umplea de amărăciune, când se gândia că Cosma ar pute să dișă:

— Tot omul cu oameni de sama lui!

„Nu! își dișe Mihu, eu tot nu'mi dau fata după un cioban, mai bine să rămăe fată mare!

(Va urma).

* (Miorița, Cucul și Turturica). În ședința din 23 Iunie a academiei d. V. Alexandri comunică, că scirile ce a primit, literatura română are să fie în curend onorată din nou cu ocaziunea sêrbărilor latine din Francia; căci este anunțat, că se traduc în limba provensală două bucăți cunoscute Miorița și Cucul și Turturica.

fie cineva erudit și să aducă servicii în știință, și fără să fi produs opere. În cele din urmă admite și cuvântul de opere, dară după aceasta să se pună sau în loc de și. În acest sens d-lui și depune un amendament.

D. Chintescu dă, ca opiniunea d-lui Hașdeu i se pare străină: nuși poate închipui în timpii moderni, ca cine-va să fie erudit fără ași manifesta știința prin vre-o operă scrisă; o erudițiune, care nu produce, nu poate fi de o considerațiune așa de mare încât săi dea titlul de preferență în academie.

D. Ștefănescu declară, că se unesce cu redacțiunea din proiect, însă în loc de literară și științifică să se dă literară sau științifică: propune un amendament pentru această redacțiune.

D. Roman dă ca argumentele câte s'au adus pro și contra nu'l pot clarifica încă pe deplin. D-lui crede că pot să fie bărbați cari, de n'au putut face sau scrie opere, dară cu o activitate manifestată în deosebite moduri, pot să se facă de-a fi aleși membrii ai academiei. D-lui citează anume câțiva bărbați însemnați în Ungaria cari în adevăr n'au făcut opere, dară au ajuns membrii la academie în considerațiunea activității lor publicistice.

D. Aurelian dă că trebuie să ne referim la exemple mai bune, la academiile popoarelor mai civilizate: apoi să avem în vedere scopul primordial al înființării societății academice, și statutelor ei primitive, cari cu drept cuvânt pretind ca membrii să se distingă prin cunoscințele productive; prin urmare, susține redacțiunea cu amendamentul d-lui Ștefănescu.

D. Babeș dă că d-lui a fost acela care a propus în comisiune să fie apretuită și activitatea literară sau științifică. Ideea și intențiunea i-a fost chiar cea pretinsă de d. Hașdeu; se declară mulțumit dacă în acest înțeles se va primi testul comisiunii, dară și mai mult i-ar plăcea ca și să se înlocuiască în ambele locuri cu sau.

D. Maniu nu se împacă cu teoria, că numai prin opere publicate poate să aibă cineva titluri spre a fi ales; sunt savanți cari n'au publicat nimica; dară cu toate acestea, sau ca profesori, sau ca oratori, sau ca colecțanți de documente și materiale importante, pot să facă onoare adunării de ar fi chemați în sinul ei. Nu e bine să se arate o rigoare escesivă, ci a se lăsa academiei facultatea de apretiare. Se pronunță pentru amendamentul d-lui Hașdeu.

D. Sion cere a se face distincțiune între opere și activitate: nu înțelege ca această din urmă adevărul ca această într'un mod speculativ sau fantastic, fără opere serioase și de valoare, să dea titlul cuiva spre a fi ales membru al academiei. Citează ca exemple oameni cu activitate literară foarte sgomotoasă, dară cari cu toate acestea n'au făcut nimic serios, nici un serviciu util limbii sau literaturii. De aceea d-lui ar fi dispus a propune un amendament mai riguros; cu toate acestea, vădând că adunarea e destul de luminată, cere închiderea discuției prin punere la vot a articolului.

D. Laurian dă că despre redacțiunea acestui articol i se pare în adevăr inutil a mai discuta, dară cere ca, înainte de a se pune la vot, să se completeze adăugându-se: „și cari totodată să bucură de „o viață respectabilă.“ D-lui ține la prescripțiunea aceasta care figurează în vechile statute: afirmă că nu trebuie să se înlăture valoarea principală a persoanei ce s'ar pune la alegere; crede că academia e datoare să mențină această prescripțiune în toată puterea sa. De aceea propune un amendament susținut de d-nii Hodoș și Chintescu.

D. Hașdeu dă că asemenea prescripțiune putea să aibă loc în statu-

tele vechi. Acuma însă când corpul acesta este constituit, ar avea aerul a spune că s'a făcut vre-un păcat care n'ar trebui să se repete. D-lui nu știe să se fi ales cineva fără viață respectabilă și nici se teme a se face în viitoriu vre-o alegere atât de nefericită încât să aducă desonore corpului. Pentru aceasta aduce aminte pe Solon care când fu întrebat de ce în legile sale nu prescrie o penalitate pentru pariciți a răspuns, că e de prisos, fiindcă nu se poate închipui posibilitatea unei asemenea crime. De aceea este contra acestui amendament.

D. Babeș arată că propunerea aceasta s'a desbătut și în comisiune cu toată serioșitatea; majoritatea însă n'a admis ideea d-lui Laurian pe considerațiune, că nici trebuie să se presupună că două treimi din academie ar pute alege un membru de o moralitate nesuferită; apoi și natura elastică a conceptului de probitate poate să provoace confuziune în aplicarea sa. Crede că aceste considerațiuni recomandă susținerea redacțiunii proiectului.

D. Maniu de și apretuesce premisele d-lor Hașdeu și Babeș, totuși nu vede nici un inconvenient în propunerea d-lui Laurian. A cere probitate și viață respectabilă dela un candidat este cea întâiu considerațiune ce trebuie să o aibă în vedere un corp care reprezintă o instituțiune de stat. De-aceia nu vede pentru ce s'ar respinge amendamentul propus.

D. Alecsandri dă că cu amendamentul ce se propune s'ar crede că se lucrează la un codice penal. Se vorbește de probitate și de viață respectabilă dară cum se măsură și cum se judecă aceasta? crede că corpul acesta e destul de serios pentru ca să apretuiască lucrurile la alegere. Apoi trebuie să se aibă în vedere că la asemenea casuri, operele, produsele genului și ale spiritului, eară în viața privată aduce pe un om în sinul unui corp savant. Conchide a dă că nu e de demnitatea academiei a primi asemenea propunere.

D. Sion, în urma preopinentalui, face o singură obiecțiune, că dacă nu s'a admis prescripțiunea de espulsiune a unui nou membru, în casuri nefericite, e de prisos a se face o prescripțiune de asemenea natură, la introducerea unui membru în sinul academiei.

Se cere închiderea discuției și se admite.

Se pune la vot mai întâiu amendamentul d-lui Hașdeu, și se respinge.

Se pune la vot amendamentul d-lui Ștefănescu admis și de comisiune, și se admite.

Se pune la vot amendamentul d-lui Laurian și cade.

Art. 23 rectificat, cu amendamentul menționat al d-lui Ștefănescu, se adoptă de majoritate.

Art. 24 se admite fără discuțiune.

La art. 25 relativ la discursurile de recepțiune, d. Ștefănescu cere a se sterge cuvântul de preferență, ca recipiendul să poată trata în libertate ori-ce subiect, fără a fi îngădit la ramurile dezvoltării naționale, căci dacă de exemplu, un om de știință ar voi a trata un subiect de știință pură, să o poată face fără împedecare.

D. Aurelian nu se unesce cu propunerea d-lui Ștefănescu. Scopul înființării societății academice a fost de a cultiva limba națională și a studia țara. Comisiunea dară cu drept cuvânt și bine a propus ca cuvintele de recepțiune să se facă cu preferență pentru lucrări privitoare la țara noastră. Cu aceasta nu vede a se înțelege ca membrii să nu trateze subiecte în afară de acele ale țerei, susține însă că avem lipsă de lucrări privitoare la România, atât în sfera literară cât

și în cea științifică, că Academia trebuie să accentueze preferența sa pentru lucrările de interes local.

În urma acestor lămuriri, adunarea consultată, admite articolul.

La discuțiunea art. 26, d. Chintescu, luând cuvântul, dă că acest articol îl află de prisos. Nu înțelege latitudinea ca un membru dintr'o secțiune să poată fi chemat a lucra și în altă secțiune. Ori e serioasă împărțirea în secțiuni, ori nu; dacă e serioasă, trebuie ca fie-care să lucreze cu competență în secțiunea sa. Altfel nu vede decât confuziune.

D. Maiorescu aduce aminte că avem o singură academie împărțită în 3 secțiuni; pe când fie-care, dacă ne am pune în situațiunea institutului francez, ar forma o academie separată. Apoi în Franția scim, că unii membrii, pentru universalitatea cunoscințelor lor, sunt membri în mai multe academii. Ori cât de specializate fiind științele, totuși se află bărbați cari se disting în mai multe ramuri; poate un om de litere să serve cu folos la o secțiune de științe sau de istorie și vice-versa. D-lui în secțiunea literară, de exemplu, ar avea necesitate a consulta pe unii din membrii secțiunii istorice sau de științe, atunci de ce să fie împedecat? Nu e bine să lucreze secțiunile în mod izolat, ci pe cât se poate să ajungă la o unitate; și ori-ce înlesnire a acestei unități o crede că bine venită.

D. Ștefănescu e de părerea d-lui Chintescu. Tocmai fiindcă științele sunt specializate, crede că n'am pute fi universalali; și când cel competent în literatură, de exemplu, s'ar amesteca în științe fără competență n'ar face decât incurcături. De aceea, d-lui, spre a împăca pe toți, propune un amendament în cuprinderea următoare: „După cuvintele: unei alte secțiuni, să se adăogă cuvintele: spre a lua parte la lucrările sale, însă numai cu vot consultativ, în loc de-a face tot-o dată „parte și din acea.“

D. Ionescu, analizând propunerea d-lui Ștefănescu, o combate cu mai multe argumente. După redacțiunea proiectului vede o idee fericită ca la lucru să se împreune mai mulți; apoi că totdea-una este o majoritate care chiamă pe alții spre conlucrare. Nu crede că din această conlucrare poate să rezulte vre-o pierdere, un om de știință într'o congregațiune istorică poate să și profite și să fie și ascultat. Nu vede nici un pericol întru aceasta, și de aceea se pronunță contra d-lui Ștefănescu.

D. Roman dă că fără a se ocupa de presupunerea perturbărilor ce s'ar aduce în secțiuni cu acest dispozitiv, totuși îl crede de prisos. Se unesce cu d. Chintescu spre a se suprima acest articol.

D. Hodoș aprobă redacțiunea proiectului, însă cu adăogirea propusă de d. Ștefănescu.

D. Alecsandri dă că ținta academiei este de-a răspândi luminile, ori-ce secțiune crede că este focar de cunoscințe, și toate împreună nu pot să aibă decât un scop și un rezultat, lumina. Nu vede nici un pericol, nici un inconvenient, de-a se chema un membru dela o secțiune la alta, mai ales când se poate să fie un spirit universal care e nevoie chiar de-a fi consultat și ascultat.

Se cere închiderea discuției și se primesce.

Se pune la vot amendamentele d-lor Chintescu și Ștefănescu, și se resping cu majoritate. Redacțiunea proiectului se admite.

La art. 27 d. Sion observă că aici ar fi locul să se pună o sancțiune care să prevadă ca membrii ce nu vor veni la oară ficsată pentru ținerea ședințelor să piardă dreptul la diurnă. Dară observându-se că aceasta e cestiune

de regulament, d-sa renunță la propunere, eară articolul se votează cu foarte mici rectificări.

La art. 28 d. Laurian observă că earăși nu se prevede nici o sancțiune pentru casurile când membrii nu și-ar îndeplini sarcinile. Se observă că e cestiune de regulament și articolul se votează cu unanimitate.

Vice-președinte: G. Bariț.

Secretar ad-hoc: G. Sion.

Varietăți.

* (Denumiri). S'a numit caplani militari clasa 2 în rezervă: Petru Ostate, paroh în diecesa greco-catolică a Gherlei; Ilie Ilica, paroh în diecesa greco-orientală a Aradului; Dimitrie Micu alias Clain, paroh în archidieceasa gr. cat. a Blajului.

* (Transferare). Locotenentul Pavel Munteanu supracomplet în reg. de infanterie Nr. 31 se transferă dela detașarea sa earăși la regiment.

* (Necrolog). Nicolae Florea Orghidan, comerciant și membru al gremiului și a mai multor societăți de binefacere a trecut din viața pământească împărțit cu st. taine în 30 Iunie st. v. la 4 oare după prânz în etate de 87 de ani.

Cu profundă durere aduc aceasta la cunoscință tristii fii și fiice Maria v. d. A. Georgiu, Carolina măritată V. Ștefan, Elena măritată G. Georgiu, Vasile, Alecsandru, Zinca măritată N. Mihăilescu, Eufrosina măritată St. Blebea, nevduțul ginere I. Tipeiu, nepoți, nepoate, strănepoți și strănepoate.

Remășițele pământești ale răposatului se vor înmormânta luni în 2 Iulie st. v. la 3 oare după prânz din strada Ciocrac, Nr. 1530 în cimitirul bisericii St. Nicolae din suburbiul Scheiu.

Brașov în 30 Iunie st. v. 1879.

* (Mulțumită publică). Direcțiunea scoalei capitale române gr. or. din Zernesci își ține de plăcută datorință a exprima adença sa recunoscință tuturor acelor domnișoamne, cari ne onorară cu prezența la esamenale de vară ținute în 17 Iunie a. c. st. v. cu elevii și elevele dela aceasta scoală sub presiul meritului domn George Belisimus, directorul scoalei capit. rom. gr. or. din Brașov ca comisar protopopesc, și în special preamăștilor domni Nicolau Străvoiu avocat și deputat dietal, Nicolau Penciu jude reg. cerc. Nicolau Garoiu avocat și Ioan Gogonea provisor, cari prelângă onoarea, ce ne-au făcut cu prezența d-lor în tot decursul esamenelor, au binevoit a dona parte o sumă frumoasă de bani parte cărți de scoală pentru a se distribui ca premii elevilor cari s'au distins prin moralitate și diligență.

Primească dar toți acestia mulțămitea cea mai sinceră pentru interesul arătat față cu scoala și ofertele aduse întru promovarea învățământului. Zernesci în 25 Iunie 1879.

Direcțiunea școlară.

* (Cursul învățământului limbii maghiare). În urma cerculariului Escelenței Sale d-lui ministru de culte și instrucțiune publică dto-26/5 Nro 13620 a. c. învățătorii români din patrie s'a adunat în considerabil număr de 240 la cursul pentru învățarea limbii statului în Cluj.

Acești s'au întrunit în societatea „Reuniunea autodidactică“, ce are de scop perfecționarea învățătorilor în științele pedagogice și progresarea în ceialalte rami de științe.

* (Steaua Dobrogei) este numele unui diar fundat în noua provincie a României. Acest diar apare în Tulcea cu următoarea programă:

„Steaua Dobrogei“ va avea misiunea de a se ocupa exclusivamente numai de interesele și afacerile locale.

adecă de acele interese și a faceri, care vor fi relative la înflorirea comerțului, la încurajarea industriei, la dezvoltarea instrucțiunii publice, la pogresarea agriculturii ce stă în amănare și care n'a luat nici avânt din starea primitivă; în fine se va ocupa — dicem — de tot ce ar pute să dea rezultate folositoare tuturor afacerilor de interes general.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Viena, 14 Iuliu n. Ministrul Stremayr fu ales cu unanimitate în curia primă a proprietarilor mari din Bucovina. „Presse” comunică din Sofia intrarea solemnă a principelui Alecsandru.

Berlin, 14 Iulie n. „Monitorul” publică denumirea ministrului Maybach de șef al oficiului imperial pentru drumurile ferate, a lui Hoffmann de ministru al comerțului, a lui Putkamer de ministru al instrucțiunii și a lui Lucius de ministru al agriculturii.

London, 14 Iuliu n. Secretariul de stat Bourke declară, că cabinetul rusesc a desmintit, că operațiunile la gurile Atrecului aravé de scop o înaintare către Merw.

Posta din urmă.

„Deutsche Zeitung” în nrul său de duminică, cu privire la scandalurile din Ungaria învinuind greu rasa maghiară de nedreptățile făcute Nemților, Slavilor și Românilor, prorocescă că se poate, ca nu numai soarta lui Tisza să fie sigilată, dară să vină și o catastrofă preste Ungaria, mai mare decât o schimbare de sistem.

Bursa de Viena

din 14 Iulie n. 1879.

Metalicele 5%	67 15
Împrumutul de stat din 1860	126 25
Argint	—
Valuta nouă imperială germană	56 75
London	115 80
Galbin	5 47
Napoleon d'aur (poli)	9 20

Economic.

Sibiu, 11 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu, fl. 4.50—5.30; Grâu secăreț, fl. 3.60—4.20; Săcară fl. 2.80—3.20; Orz fl. 3.10—3.20; Ovăsă fl. 1.90—2.30. Căcuruz fl. 2.80—3.20; Mălaiu fl. 4.50—5; Cartofi fl. 1.25—1.30; Semănță decăneapă fl. 5—6; Mazere fl. 6—6.50; Linte fl. 9—9.50; Fasole fl. 4.50—5; pro 50 chilo: Făină de pâne fl. 3.50; Slănină fl. 25—30; Unsoare depore fl. 25—27.50; Său brut pro 50 chilo fl. 16; Său de luminări fl. 22.50—; Luminări de său 50 chilo fl. —, 28; Săpun fl. 20—; Fân 50 chilo fl. 0.50—0.60; Căneapă pro 50 chilo fl. 32—34. Lemne vâtoase de foc pro metru cubic fl. 3.— Spirt pro grad 50—55 cr. pro chilo: carne de vită 40—44 cr.; Carne de vițel 35—40 cr. carne de porc 36—40 cr.; carne de berbec 28 cr.; ouă 10 de 20 cr.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 29 Iulie și 30 Aug. imob. lui Iuon Fodony și soții în Poieni (judec. cerc. Hațeg); în 6 August și 9 Septembrie imob. lui Stefan B. Veres în Băcșfalău; în 3 August și 16 Sept. imob. moștenitorilor după Petru Wallmer în Brașov (trib.) în 19 Iulie imob. lui Pavel Salmen în Amnaș (trib. Sibiu); în 31 Iulie și 30 August imob. lui Zacharie Lenghel și soției sale în Capnicbaia (judec. cerc. Șomcuta-mare); în 25 Iulie imob. lui Tilica Veres și soției sale în Dengheleag (judec. cerc. Gherla); în 25 Iulie și 26 August imob. lui Simion Vancea în Mezőszály (trib. Turda); în 4 August și 4 Septembrie imob. lui Nicolae Matei în Batin (judec. cerc. Gherla); în 29 Iulie și 30 August imob. lui Onuț Bruzla în Odorheiu (trib. Ibașfalău); în 13 August și 13 Septembrie imob. lui Natu Dirlă în Boșa (trib. Cluj); în 7 August și 6 Sept. imob. lui Iuon Bokor jun. și sen. în Hunedoara (judec. cerc.); în 23 Iulie imob. lui Iuon Gazda în Sântimbre (judec. cerc.

Aiud); în 1 Aug. și 2 Septembrie imob. lui Iuon Molnár în Boroșneul-mare (judec. cerc. Sângiors); în 30 Iulie și 30 August imob. lui Iuon și Măriei Lutsch (trib. Bistrița); în 2 Septembrie imob. Catarinei Gross în Roșia; în 25 Iulie imob. lui Francisc în Sibiu (trib.); în 30 Iulie și 30 August imob. lui Mihail Oprea în Laborfalău (judec. cerc. Sângiors).

Nr. 133 presid.

1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătorescă la școala comunală de fețițe din opidul Hațeg se deschide prin acesta concurs cu termenul până la 15 August 1879 st. n.

Emolumentele sânt:

în bani 400 fl. v. a. și cuartir. Doritoarele de-a compete la acest post au ași așterne concursele sale bine instruite cu documentele necesare și cu deosebire despre cunoașterea limbilor patriei române și maghiare la șcaunul școlastic comunal în Hațeg.

Dela presiul magistratului opidan.

Hațeg în 7 Iulie 1879.

Vots m. p.,
presid. sub.

Nr. 157—1879.

2—3

CONCURS.

În urma înaltului ordin consistorial dto 24 Maiu 1879. Nr. 1386. B. prin aceasta se escrie concurs pentru parochia de classa a III Șasa-Lupșei, protopresbiteratul Lupșei, cu termenul până în 29 Iuliu a. c. în care și va fi și alegerea.

Emolumentele sânt:

a) folosirea cimiteriului,
b) dela 200 case o și de clacă sau 20 cr. în bani și
c) venitele stolare regulate prin sinodul parochial, cari toate compute în bani dau un venit anual de 400 fl. 60 cr. v. a.

Doritori de-a ocupa această parochie au ași așterne petițiunile instruite în sensul statutului organic și a dispozițiilor provisorice din 1873, la subsemnatul până în termenul indicat.

Ofenbaia, în 22 Iunie, 1879.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Lupșei.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Danciu m. p.,
adm. prot.

Nr. 819—1879.

2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii învățătoresci la școala confesională gr.-orient. din opidul Iliei murășane, în protopresbiteratul Iliei-murășane, se deschide prin aceasta concurs cu termenul până la 29 Iulie a. c.

Emolumentele sânt:

1. Salariu anual cu 250 fl. v. a.
2. Cuartir liber în edificiul școlii împreună cu grădina de legumi.
3. 2 orgii de lemne de încălțit.

Concurenții vor evé ași așterne suplicile lor bine instruite conform statutului organic la adresa subscrisului până la termenul sus însemnat.

Se poftesce, ca doritorii, cari vor să ocupe această stațiune, se fie cântăreți buni, și se cunoască limba maghiară.

Gurasadului, 20 Iunie, 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.,
adm. protopresbit.

Nr. 566—1879.

2—2

CONCURS.

La școalele grănițaresci sânt de oferit 4 posturi de învățători diri-

genți și anume: în Tohanul-vechiu, Vestemu, Spinu și Lisa, la fie-care cu salariu anual de 300 fl. și la cea din urmă un post de învățătoriu secundariu cu salariu anual de 180 fl. la toate cortel și lemne de foc.

La Orlat stațiunea de învățătoareasă cu salariu anual de 300 fl., pentru cortel 16 fl. 80 cr. și 9 orgii de lemne.

Cei ce doresc a primi vre-una din aceste stațiuni au a subține suplicile lor instruite cu documentele necesare până în 30 Iuliu st. n. a. a. la „comitetul administrativ de

fondul școlastic al fostilor grănițeri din regimentul român I. în Sibiu.”

Sibiu în 10 Iulie 1879.

Înștiințare.

În 4 August 1879 se va ține în fața locului a 2-a licitație esecutivă a bunului **Avrig** (Freck), în apropierea Sibiiului. La această împregiurare se fac atenți toți iubitorii de o frumoasă economie de parc.

Condițiile se pot vedé la tribunalul din Sibiu ca for pentru cărțile funduare.

[30] 2—3

Depuneri de capitale pentru fructificare

se primesc la institutul subsemnat:

cu 5½% interese fără denunciere, putându-se ridica depunerea ori-când la moment;
cu 6% interese sub condițiunea de-a se denuncia institutului ridicarea depunerii cu 3 luni înainte;
cu 6½% interese sub condițiune de-a se înștiința ridicarea cu 6 luni înainte.

Interesele încep cu ziua, care urmează după ziua depunerii capitalului și înceată cu ziua premergătoare zilei, în care se ridică depunerea cu acel adaus însă, că numai după acele capitale se dau interese, care stau depuse la institut cel puțin 15 zile.

La dorința deponentului se pot stabili în ziua depunerii capitalului și condițiuni speciali de esolvire, cari se înseamnă apoi în libel și în cartea depunerilor institutului. În atare cas restituirea depunerii urmează după aceste modalități speciali.

Depunerile trimise prin postă pe lângă comunicarea adresei deponentului se resolv tot de-a-una în ziua primirii.

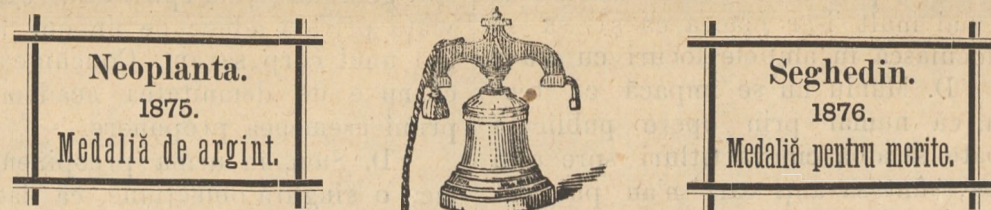
Asemene se pot efectui prin postă anuncieri și ridicări de capitale.

Sibiu, 11 Iuliu 1879.

„Albina,”

Institut de credit și de economii.

[31] 1—4

CLOPOTE DE TOATĂ MĂRIMEA pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă **clopotele găurite**, inventate de dînsul, a căror sunet este mai adînc decât acelor de construcțiunea veche și care, fiind de 100 punți sînt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea veche.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de **proasce portative** și de **mână**.

Se recomandă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[27] 3—12

UMRATH & COMP. în PRAGA,

fabrică de mașini agricole,

se recomandă prin specialitățile lor renumite prin o **esecutare foarte solidă, umblet ușor mare productivitate și treerat curat a**

mașinilor de treerat cu brațe și cu vîrtej
pentru 1 până 8 cai sau boi,
atât **locomobile** cât și **stabile**. Mai departe fabricăm noi în mărimi diverse:

Ciururi de bucate, mașini pentru tăiat paiele, mori pentru sdrobot etc. etc.

Cataloge ilustrate în limbile țerei grătuite și franco.

[14] 26